

[**Ministeren for handel, industri og søfart.**] den på. Det er en plade, som det ærede medlem har kørt mange gange fra denne talerstol, den, hvis omkvæd er: regeringens bevidste sabotage af handelen med Østeuropa. Jeg har samvittighedsfuldt, hver gang pladen er blevet kørt, stået frem her og givet faktiske oplysninger om Danmarks handel med Østeuropa — oplysninger, der ganske har demteret det ærede medlems påstand. Det har ikke hjulpet hidtil, og det vil næppe heller gøre det i dag. Men uanset den sene natte time skal jeg, da jeg mener, emnet har stor interesse, påny give et par oplysninger om disse forhold.

De to vigtigste østeuropæiske lande, som Danmark samhandler med, er Polen og Rusland. For Polens vedkommende havde — ja, jeg kan sige *har* — vi i 1949—50 en handelsaftale, der i hvert fald er lige så stor som den, vi havde i 1948—49, og formentlig en del større. Samhandelen over denne aftale forløber ganske planmæssigt. Vi får de polske varer, og Polen får de danske varer, og når vi ikke har haft en endnu større eksport til Polen, skyldes det udelukkende, at den polske regering stiller krav om betaling i dollar eller sterling for en del af de varer, de leverer os, og det, vi betaler i dollar eller sterling til det kommunistiske Polen, skal vi naturligvis ikke også betale i varer. På den måde bliver vor vareeksport til Polen lidt mindre, end vi gerne ville have.

For Sovjetunionens vedkommende havde vi en aftale, der udløb med udgangen af 1949. Når den ikke er blevet forlænget, er det ikke den danske regerings skyld; den ønsker gerne forhandlinger optaget om en ny aftale med Sovjetunionen og har gentagne gange på rette sted givet udtryk herfor. Det betyder ikke, at samhandelen er gået i stå; der finder stadig forhandlinger sted, der foregår stadig vareudveksling. Det seneste, der er sket, er, at vi har fået gennemført en stor varebytteforretning med Rusland, hvorefter vi leverer heste og sild for 5 mill. kr. og til gengæld modtager brunskulbriketter.

Det eneste af de lande i Østeuropa, vi har en betydelig samhandel med, hvor samhandelen er gået tilbage, er Tjekkosllovakiet. Når den dansk-tjekkiske samhandel er gået tilbage, er det ikke Danmarks skyld. Vi har under de forhandlinger, der har fundet sted, tilstræbt større samhandel med Tjekkosllovakiet. Når det ikke er blevet til noget, skyldes det, at Tjekkoslavakiets leveringsevne af f. eks. jern og stål ikke er så stor, som den har været tidligere. Grun-

den hertil kender jeg ikke — men man kan jo fundere over den.

Endelig er der endnu et østeuropæisk land, som vi har en nogenlunde stor og stærkt voksende samhandel med, nemlig Jugoslavien. Jeg formoder, at det glæder det ærede medlem hr. Aksel Larsen. Tito er jo kommunist, ganske vist ifølge „Land og Folk“ en fascistisk og amerikaniseret, plutokratisk og forræderisk og forbryderisk og betalt og bestukket kommunist — men alligevel.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har celerede endvidere over, at vi havde håbet at få et dollarbeløb i Paris, som vi imidlertid ikke fik. Jeg forstår ikke helt det ærede medlems skadefro harme heroverfor; for ifølge alt, hvad jeg har begrebet om det ærede medlems opfattelse af modtagelse af dollars, er det noget af det mest skadelige, der eksisterer. Dette land bliver forarmet gennem dollargaver, det bliver udplyndret af amerikanerne, der nu har foræret os op imod 1000 mill. kr. i dollars, så det må fra det ærede medlems synspunkt kun være en gevinst, at vi ikke fik det dollarbeløb.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen mente ligesom en anden æret Aksel, ganske vist en helt anderledes indrettet Aksel, nemlig det ærede medlem hr. Aksel Møller, at årsagen til prisklemmen er devalueringen. Jeg troede, det var sivet ud, at det er helt forkert. Jeg troede, det var gået op for enhver, der er i stand til at gennemføre et sagligt økonomisk ræsonnement, at hvis vi havde undladt at devaluere, eller hvis vi havde devalueret mindre, end England gjorde, så ville ganske rigtigt vore importpriser være blevet lavere, de ville være steget mindre, men til gengæld ville vore eksportpriser på samme måde, opgjort i danske kroner også være blevet lavere, sådan at prisrelationerne, og det er jo dem, der er så ugunstige og ødelæggende for os, ville have været nøjagtig de samme, som de er i dag. Jeg forlanger ikke, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen skal opgive den demagogiske sløjfe, han her har bundet omkring devalueringen, men jeg ville sætte stor pris på, om det ærede medlem hr. Aksel Møller ville erklære fra denne talerstol, at han erkender, at det forholder sig på den måde, og jeg ventet et svar på det spørgsmål. Jeg ved, at det ærede medlem hr. Aksel Møller tidligere har erklæret det på forespørgsel fra det ærede medlem hr. Axel Kristensen, men det forekommer mig, at der var i hvert fald et svagt tilbøj til et tilbagefald i det ærede medlems ordførertale.